

Előfizetési díj: Postán vagy Pécsen házhoz küldve: egész évre 5 ft., fél-évre 2 ft. 50 kr., negyed évre 1 ft. 25 kr., egyes szám 15 kr. Megjelenik minden szombaton. Egyes számok kaphatók Weidinger N. könyvkereskedésnél (Széchenyi tér).

PÉCSI FIGYELŐ.

Hirdetések ára: Egy négyhasábos petit sor egyszeri megjelenésért 8 krt többszöri megjelenésért árlengedési adatok. Minden hirdetés után 30 kr. bélyeg díj fizetendő. A nyílt tér 1 petit sora 10 kr. A hirdetési díj előre fizetendő.

Szerkesztői iroda: Ferenciek utca 22. sz. I emelet. Kéziratok vissza nem küldetnek.

A lap szellemi részét illető közlemények és előfizetések a szerkesztőséghez, a hirdetések pedig a kiadóhivatalhoz intézendők. Előfizetni helyben: a kiadóhivatalban, Blauhorn Antal úr a városi épületben, Lill János úr a budai külvárosban, Böhm C. F. úr a szigeti külvárosban lévő kereskedésében, és Feszti Károly úr könyvkötő üzletében, Király utca (nemzeti kaszinó épület), valamint a vidéken minden postahivatalnál.

Kiadó hivatal: Taisz Mihály nyomdájában Majláth-tér 22. szám alatt.

Pécs nov. 22.

A kormányának rabszolgailag hódoló 210 memelukja által elfogadott bankszerződés, mint az ország egyik leglényegesebb életkérdése v gre öntudatos akaratkifejezésre indította a hon sanyargatott népét. Az érdeklődés, mely a polgárság minden rétegében nagy hullámokat vetett, múlt vasárnap találta első nyilatkozatát a fővárosi polgárság által tartott népgyűlésen.

6-7 ezren jöttek össze. Minden párt volt ott képviselve s a társadalom minden rétege. De nem is lehetett az másképen, mert a bank- és vámiügyi kérdés nem pártkérdés, hanem édes mindnyájunkra néző zsebkérdés. Összejöttek, mert érezték a nyilatkozás szükségét, s mert meg voltak győződve, hogy a fenyegető veszély ellenében való utolsó békés mentési kísérlet: a komoly és erélyes tiltakozás a nyílt népgyűlésről elhangzik majd azon körök, melynek intéző központjánál végre mégis meghallgatásra talál.

Igen a nép szava eljut majd királyához, ki mint népének atyja nem fog idegenkedni a közvetlenül hozzá jutott közönyt figyelembe véve, a jog és igazság mértéke szerint megadni népének azt, mi népec: a megélhetés eszközeit, hogy ez viszont őseitől örökölt lojalitással megadja, vagyis jobban megadhassa királyának azt, a mi királyác. Mídon az egész ország népe nyíltan s egyhangulag tiltakozik a kormány s a nemzetkivégzésre bakótársakul szegődött memelukok által megirt halálos ítélet, a bankszerződés ellen: a király nem fogja a halálos ítéletet aláírni, nem! nem fogja az élebe terjesztendő szerződést szentesítéssel törvényre emelni.

Egy nemzet, melynek eloyomják, elszibbasztják életerejét, melynek véren szerzett hazáját siralomházzá változtatják át: az a nemzet kivételközök minden nemes érzéséből és

sorsa intézője iránt mindent, csak szeretetet és ragaszkodást nem tanusít. Az uralkodás ily nemzet fellett nem más mint kárhózat.

A magyar nemzet megszólalt, szava eljut a királyhoz s a király megérténi azt.

E remény megvalósítása képezi a népgyűlésnek főintentióját.

Országsszerte megszólal a nemzet s nyilatkozatával egyszersmind tudtára adja az érdekei ellen törő kormányférfiaknak, hogy hitelüket most már azok előtt is elvesztették, kik vakon bíztak benne s hogy az általános bizalmatlanság s gyűlölet ellenes közepette vonuljanak vissza mielőbb a hatalom polczáról, melyre ügyis csak szöszegés s ígéretekkel s biztatásokkal takart nemzetellenes politikai fogásokkal jutottak fel. Hasztalan már most a hatalombirtoklásokhoz való gőresös ragaszkodás. A nemzet megírta már a félrevezetés s a honvesztés tervszerű politikáját. Legfőbb óhaja: más férfiakat látni a kormányon.

Ezen óhajnak is nyíltan és félremagyarázhatatlanul fognak kifejezést adni a népgyűlések.

Azon 210 „jól fegyverezett” képviselő, kik a bankszerződést megszavazták, szintén meghallják a népgyűlésekből a nemzetnek feleltők hozott ítéletét.

E népgyűlések a jövő évi választásokra előkészítik a közvéleményt, hogy az annak idejében megkülönböztetni tudja a tisztá buzát a konkolytól, vagyis, hogy mandatumadás helyett megvetéssel bélyegezze mind azokat, kik a képviselőseget csak „sajtó”-nek tekintvén, minden áron csak önértelmeik kielégítését keresték.

Végül e népgyűlések kiküldtjé a nemzet, hogy élni akar s kinyilatkoztatja nemes tiltakozását az Ausztriával kötendő vám- és bankügyi szerződés által biztos kilátásba helyezett kegyelemdífés ellen, hanem azon elhatározását is, mely sze-

rint a kormányformát fenntartó rend határain belül tett tiltakozásának és védekezésének sikertelensége esetében kész az övételelem kényszereszközeihez is nyúlni.

Budapest megszólalt. A népgyűlés múlt vasárnap összejött, hogy tiltakozzék a bankszerződés ellen. Voltak 3-4 ezren, kik a politika minlen ányadatát s a fővárosi polgárság minden rendjét, rangját képviselték. Szóltak Hermann Ottó, Verhovay s Bakay Nándor (Szegedről). Előadásuk szónoki volt. A lényegét, a mit lelkesedéssel érvényre akartak emelni, Hermann következő pontokba formulázta, melyeket a népgyűlés nagy éljenzés mellett feltétlenül elfogadott:

1. Rosszolja a népgyűlés a törvényhozás határozatát, mely szerint önálló nemzeti bankot nem állít s ez által a 80 millió bankadósság a nemzet nyakába vetetik, holott a múlt követválasztáskor az önálló bank ellen szavazó képviselők többsége ímpepelyese fogadta, hogy az önálló magyar bank fölléltása mellett fog kázenü.

2. A népgyűlés követeli, hogy az országgyűlés a bankkérdésben utatsisa vissza az osztrák bank szerződési feltételeit s állítsa föl az önálló vánterületet.

3. A népgyűlés a fővárosi orsz. képviselőknék e határozatot küldöttségileg fogja átnyújtani.

A főváros nyilatkozott. A vidék érdeklődése eléggé kitűnt oman, hogy képviselői voltak a távolabbi irányú városok közül: Debreczen, Szeged, Czegléd, a magyar alföld e világító toronyai. — Közélebről képviseltek magukat oly kerületek, amelyeknek képviselői a nemzeti közérzlet ellen, az osztrák bank malumának további fenntartása mellett szavaztak.

A népgyűlés a lovardában folyt le az ügy komolyságához illet leguagyobb rendben. Hasonló népgyűléseket még több helyen terveznek.

A kir. főügyész Verhovay Gyula az „Égyetértés” főmunkatársa ellen sajtóperit indított a „Királyi felköszöntő” című vezércikké miatt.

A puzta gyanuból vizsgálati fogságba huzott székelyek ügyében a kir. legfőbb törvényszék azt határozta, hogy valamennyi szabad lábra téessenek. Eddig csak elhaladtunk, hanem hogy a törvényellenes meghuzoztatás ténye megtorolassék, arra nem oly hamar ebredünk.

szép hivatásuk teljesítésével. A nőbőleség fénykorát éljük. Eljen Kotlik Zirzabella delbölgy!

Nil de én meg hogy feszegetem a kényes dolgot, még bizony kár éri a ház elejét. No csak az vigasztal, hogy négy szem közt mondtam el ezeket, így tehát nem tudja meg senki.

„Alkoriné ténsaszony igen kedves asszony, tudja a vendéget marasztalni, aztán kezesen tud kinkolozni, oh! de hát az Ida nagysám! az ám még csak a valaki. Szemeti itény szerint esilognak, arca majd piros, majd halvány, majd sápadt, arca szép vörpörös, fogai hófehérek, föltszék a legújabb divat szerinti. Tarsalgása mulattató. Egy szóval anya és lánya egy öszhangzó kép.

Igy ítélték mindenk Alkorinéről. Volt is látogató elég. A finom ozonák mágnesként vonták az ifjúságot. — Zongora mellett táncoltak, énekelték, zálogos játékok játszottak. Sühantak az órák, gyorsan repült az idő, de minden nap meghozta a maga kedélyes mulatságát Alkorikéknak. Az összejövetel rendszeren délután 4 órákor kezdődött, akkor sereglettek a házi barátok és házi barátok. Egy kör volt, a tarokkistáké, ezek Alkorival mulattak, másik kör volt a kávévéniké köré, ezek között Alkoriné elnökölt, szólvá, szapulva mindenkit, a ki nyelvük alá jött. Harmadik kör volt a virágoké, a lányok és ifjú emberek köré, no ezek gondatlanul játszottak, nevetgéztek.

Ez a mindennapi összejövetel, természetes, hogy sok pénz felemészített, meg is kísérlette Alkori erre figyelmeztetni élete párját, no de ekkor lett aztán zivatar, patália, sírás, rivás, fogcsikorgatás, s a vége aztán az lett, hogy Alkori bocsánatot kért, mert látja, hogy az ő bölesége sokkal többet tud nálánál, hát csak minden legyen úgy, a mint az asszony akarja.

Igy folyt a dolog 3 évig. E három év álomként múlt el, Alkoriné egyszer megszólította Idát:

„Idám, sokszor látom veled társalogni Gangosi Árpádot, nem érdekel ez téged valamivel jobban mint a többi.

ORSZÁGGYŰLÉS.

Az e hó 14-én tartott képviselőházi ülésben a rente-kölcsön kötvényének adómentességéről szóló törvényjavaslat harmadszor is elfogadtatván, a főrendekhez küldetett. — A szeszdójavaslat harmadszor is felolvastatván, elfogadtatott. A mérnöki állomások megszüntetése és hivatali teendőiknek az államépítési hivatalokra ruházásáról szóló javaslat, Moesáry Lajos és Almásy Sándor felszólalása ellenére, F isza Kálmán ajánlatára ügy általánosságban, mint részleteiben elfogadtatott, — mint szintén a megyei árva és gyámhatósági költségek fedezéséről szóló javaslat is. — Bakcsi Ferencz képviselő mentelmi joga felfüggesztetik. — November 15-én az elzalogosított gyulai korona uradalom visszaváltásáról szóló javaslatot tárgyalta a ház általánosságban úgy, mint részleteiben elfogadtatott. — A ház ugyanekkor az ülések tartását 21-éig elhalasztotta. — A határvédelmi területen építendő vasutakról szóló javaslatot 21-én a ház általánosságban és részleteiben elfogadta. Ezen tjavaslat a határvédelmi alaplól rendeli építeni a vasutat az alap rendelkezésnek megfelelően. A horvát képviselők a tjavaslat ellen voltak, nem akartván elismerni, hogy a kérdéses alap jogi természetű tisztázva van.

KÜLVÖLD.

Bécs, nov. 21. Valamennyi napilap dícsőri Herbstnek a reálisrathiban a bankügyi vita feletti tartott beszédét, melyben Magyarország érdekeit elismerte és azokat élüknek védte.

Páris. Parlament körök híre szerint a jobboldaliakból és jobbkozépből alkotott új kormány következőkép lesz összeállítva: Rocheblonot tábornok elnök és hadügyminiszter; Depeyre igazságügyminiszter; Welche belügyminiszter; Barbie oktatásügy-; Pouyer-Quertier pénzügy-; Banneville külügy-; Dupuydelon kereskedelmi-; Montgolfier közmunka-és Giequel tengerészeti miniszter. Gambettát a budgetbizottság elnökévé választotta, ki beszédét e szavakkal fejezte be: A budget elő van terjesztve; Franciaország tudja, mit kell tennie s meg is fogja tenni; hátra van még azt megtudni, mivel tartozik a kormány az országnak.

London. (Az „Egyetértés” távirata.) Azon esetben, ha az oroszok Erzerumot is beveszik, gr. Derby emlékiratot szándékozik írtetni Országhoz, melyben etől felvilágosítást követelend. A torpártiak nagyon elégtelenség s rögöni közbelépést sürgetnek. A „Standard” egy cikke fel-

gosi ur felléphet mint kérő az apa előtt.

Ragyogó orozával léptek ki mindketten a nagy terembe. A mama észre vett mindent, örült, örömben kavés, tejes edényt feldöntött, mások szép ruháját leöntözé, mindenkit ölelt, nyulat lehetett volna a mamáskával fogatni, furta az oldalát a dolog, alig várta, hogy titokzatosan elmondja, hogy Gangosi most lépett fel, de hát még Ida gyenge (25 éves) nem is igen akarjuk, de Gangosi igen utána esett a leányuk.

Mánap — még Gangosi meg se kérte — már az egész város tele volt a hymehirrel.

Gangosi ímpepiesen felbőltözve, megkereste Alkori Árpád urat.

Elmondva szépen megérő beszédét s a felelet az lett, hogy holnap majd megmondja az eredményt, beszéni fog a leányával és a mamáskával. — Rövid fél órai üdvözlés után Gangosi eltávozott.

Az utczán üdvözölte őt kebelbarátja Laci:

„No pajtás hallom házasodol, derék, mert gazdag is, szép is, de azt hallom, nagyon fénytűz.”

Igaz barátom, de hát lesz miből, én nem mondanék le drága szabad életemről, de a hitelezők fene módon szorítanak, vagyoni állapotom is csunya módon zilált. — Csak ez a jó házasság ránt ki a hibárból.

Szerencsétlen ember — mondá Laci — te is üzleti dologgá tetted a házasodást, nem szeretetből, de spekulációból lépsz eskütre, hogy lehetne a táu boldog házasság az ilyenből. Ne tedd azt kedvesem, lépj vissza, kitzdij magad az élet terhével, de egy ártatlan lelket ne tégy szerencsétlenné.

„Oh! te falusi birka, de el vagy maradvá a világtól, hát nem tudod, hogy a szerelmet nem etetik kanállal. Én szeretek is, meg lesz is mit hányni a tejbe, servus, meglásd, hogy mily boldog leszek.”

Ezzel mindégnyi dolga után ment. Elkövetkezett a másnap, Gangosi ismét meglent Alkorikéknál, most már a mama fogadta.

hívja a kormányt, hogy azon veszélyekre való tekintetből, melyek a britt érdekeket Kis-Ázsiában fenyegetik, lépjen ki eddigi gondatlan magatartásából.

A háború.

Az európai harcztéren az oroszok minden erőlködésük és világot verő kéréseik daczára Plevnában még nem tűztek ki a diadal zászlóját s hiszik, hogy öröm nem is fogja dagasztani ezrek árulán vértől megkérgesült keblüket. Bessz-továcznál derekasan kikaptak a muszkák. A sipka szorosnál az agyuk bönöbölés gyakran hallható, azonban a dolog nem megy sem tüled, sem hozzád. Bannalant azon elszántság és hősiesség, mit a törökök ezen, katonákkal és ágyúkkal megtrákkott sásfészek ellen kifejtének. — A török-montenegrói harcztérről nyert hírek szerint majd egyik, majd a másik fél a diadal. Legújabb távirat szerint azon montenegróik, kik a karnasi helység körül, az Antivári felőli oldalon lévő erődítményeket elfoglalták, 21-én 300 ember veszteséggel visszaverettek. — *Mehemed Ali 80,000 emberre menő seregével megkezdette az Ozmán pasa felmentésére irányzott hadműveletet.* Ha sikerül neki Ozmannel egyesülni, úgy a Plevná ostromló oroszok bizonyára felszedik a sátorfát s menekülni fognak a két hatalmas vezér elől, ha ezek bosszujá szét nem morzsolja őket. A mostani kedvezőlen időjárás és éhség is nagyban tizedelik a muszka csordát. — Ezen hírek — habár az ázsiai harcztéren rosszul állanak a törökök dolgai — elég kedvező reményt nyújtanak arra nézve, hogy a törökök igaz ügyét diadal tudja koronázni.

Azsiában Kars városa elesett, most Erzerum felé indult az orosz sáska had, melynek elesése után még Batumot akarnak hatalmukba keríteni. Ez azonban nekik sikerülni nem fog, mert ha mindjárt Muktar pasa esekély számára leolvadt seregével hosszabb ideig fen nem is tarthatná magát, az angol érdekek „Megállj!” fognak dörögni a „kereszténység felmentése” czime alatt gyilkoló kegyetlen fajnak.

Kars várat 36 ezer muszka ostromolta, a védő sereg 12 ezer főnyi volt. 18-an érte e csapás a törököket. Hadi szakmányul esett: 300 ágyú, sok zászló, a törökök hadi pénztára, elemei és hadiarszám 6000 halott és sebesült s 1000 fogoly. Az oroszok vesztesége 5000 ember. Mellett maga vezényelt és d. e. 11 órákor a városba vonult. Mihály nagyherceg is jelen volt, gr. Grabbe tábornok elesett. Kars elését azon körülménynek lehet tulajdonítani, hogy gyöngye helysége nem bírta el a nagy kiterjedésű várvonalakban való néhez.

Alkoriné könyek közt tördel szavait, végre felszaradtak azok s moadt:

„Legyenek önök boldogok, mi gátot nem emelünk czejla elé. Idát mindjárt behívom.

Bejött Ida s most lett komédia, Gangosi féltéredre boesátkozék, Ida ábrándos positurába helyezé magát s meglátszott, hogy egyik se éri azt, a mit tesz, mindkettőjüket egy áom ringatja, melyből a felébredés nagyon keserű és igen borzasztó. — De hát ez a fatális eredménye a nagy műveltségnek.

Rövid szerelmi ömlengés után el lett határozva, hogy hosszúra nem nyújtják a jegybe járást, hanem hát két hónap alatt meg fog történni az egész, így a május szép hónapja közt egybe a két dobogó szívet, mely a szerelmet ugyan nem ismeri, de az önzés pókhálója által elbőitva rohan a kettőjük számára megkésztett veszélybe. — Ah! te ámitó világ, de sok szív megtört már benned, de sok erkölcs megromlott. Te küldöd áldozataidat az egygyilkosság karjaiba, a felsélet élet mocsarába, te viszed piacra a szépséget s te pusztítod el a boldogságot. Te bődítő világot! te zavarod meg az elmét, te szilajított el az érzelmet s te teszed féktele né a szerenedélyt. Lapdádá lesz a férfiú, játkeszered a nő, s végül mindkettőt eldobod mint kifacsart citromot.

Gangosi eltávozott önelégülten, megnyugodott, mert hát czejlát érte, van meyaszonny, két hó múlva feleség, minden váltó kifizetve lesz, minden hitelező kielégítve s újra megnyílik a hitel.

Alkoriné asszony behívtá férjét s most hárman családi tanácsot tartottak Idával együtt.

„Lásd édes férjem, milyen méltatlannul bántál te én velem, mikor az estélyeket, mulatságokat adtam, hogy rám haragudtál, mikor eladtuk ősi telkedet s 200 holdnyi birtokodat elzalogosítottuk s adósságot csináltunk. Most ime mindeu visszajött, meghozta a dús kamatot. Ha fétre huztuk volna magunkat, igaz, meg volna a telek, a 200 hold is, lanyunkoó lett volna „falusi liba,” férjhez adva „Tekartetes asszony” s most mily különöség,

